

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 57ο - ΤΕΥΧΟΣ 595 ●
● ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014 ●

● «Ίδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Τό μυστήριον τῆς χάριτος

Τό μυστήριον τοῦ Χριστοῦ

Ἰ ποιος ἀκούγε τόν Παῦλο νά μιλάη στά ἔθνη ἢ στίς συναγωγές τῶν Ἰουδαίων καί ὅποιος διαβάζει μέ προσοχή καί εὐλάβεια τίς θεόπνευστες Ἐπιστολές του, διαπιστώνει πώς ἓνα εἶναι τό θέμα τοῦ Παύλου: «Τό μυστήριον τοῦ Χριστοῦ».

Τί εἶναι αὐτό τό «μυστήριον τοῦ Χριστοῦ»;

● Εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, πού κατὰ τρόπο μυστηριώδη καί ὑπερφυσικό ἦρθε στόν κόσμο καί σταυρώθηκε καί ἀναστήθηκε γιά τή σωτηρία τῶν ἁμαρτωλῶν. Δέν θέλει ὁ Παῦλος στό κέντρο τῆς καρδιάς τῶν ἀνθρώπων νά ὑπάρχη τίποτε ἄλλο ἐκτός ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό (Α' Κορ. β' 2).

● Ὅλη ἡ ζωή τοῦ χριστιανοῦ πρέπει νά περιστρέφεται γύρω ἀπό τό μυστήριον τοῦ Χριστοῦ. Νά ἐπηρεάζεται ἀπό τή χάρι τοῦ Χριστοῦ. Νά εἶναι ζωή «ἐν Χριστῶ», ζωή χριστομιμητή.

● Μπροστά του εἶχε συνέχεια ὁ Παῦλος «Ἰησοῦν Χριστόν, καί τοῦτον ἐσταυρωμένον» (Α' Κορ. β' 2).

● Σκοπός τοῦ κηρύγματός του ἦταν νά εἰσαγάγῃ τοὺς ἀνθρώπους στό μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, σέ ἀλήθειες, πού εἶναι χειροπιαστές καί φανερόνουν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί πού δέν μπορεῖ τό ἀνθρώπινο μυαλό νά τίς κατανοήσῃ στό βάθος τους. Αὐτό τό μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, τό μυστήριον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῶ, ἦταν ἀγνωστο στίς προηγούμενες γενεές. Πολλοί ἀνθρωποὶ ἔζησαν μέ τή λαχτάρα τῆς σωτηρίας, ἀλλά δέν πρόλαβαν στή γενιά τους νά δοῦν ἐκπληρούμενο τό σχέδιον τοῦ Θεοῦ.

Αὐτό, πού ἦταν ἀγνωστο πρὶν, ἀποκαλύφθηκε στοὺς ἁγίους, δηλαδή, στοὺς χριστιανούς, στοὺς ἀποστόλους καί σ' ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Τό Ἄγιον Πνεῦμα φωτίζει. Κάνει δέκτες τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ μυστηρίου

του Χριστού τίς καθαρές και άγνές ψυχές (Ματθ. ε' 8).

● Σέ όσους είναι άπλώς «υιοί ανθρώπων», όντα τής ύλης και του ύλισμού, δέν φανερώνεται ό Θεός.

● Στους άγίους φανερώνεται.

Σύσσωμοι, συγκληρονόμοι

Ό άπόστολος Παύλος μιλάει για τή φανέρωση τής «οικονομίας τής χάριτος».

● Τά οικονομήσε τόσο σοφά και άγαπητικά ό Θεός, ώστε κατέστησε τόν άνθρωπο ικανό για σωτηρία.

● Τόν άνθρωπο, πού ήταν άπομακρυσμένος από τόν Θεό και ξένος τής ζωής του Θεού.

● Τόν άνθρωπο, πού ήταν άξιος τιμωρίας και κολάσεως.

Πόσο μäs άγάπησε και μäs άγαπά ό Θεός! Ό,τι πολυτιμότερο είχε, τόν μονάκριβό Του Υίο, Τόν έδωσε για μäs (Ιωάν. γ' 16). Και ό,τι έκανε και κάνει ό Θεός για τή σωτηρία μας, είναι καρπός τής χάριτος. Δωρεάν, χωρίς να τό αξίζουμε, μäs προσφέρει τή σωτηρία.

Αυτή ή «οικονομία τής χάριτος» δέν έχει περιωρισμένη άκτίνα δράσεως. Είναι «παγγελήσ» ή σωτηρία, παγκόσμια ή χάρις, πανανθρώπινη ή άγάπη.

Προτού να φανερωθή ό Χριστος, νόμιζαν οι Ισραηλίτες, ότι γι' αυτούς μόνο θα έρχόταν ό Μεσσίας. Ήταν άδιανόητο για τή στενόκαρδη αντίληψί τους, ότι είναι δυνατόν να σωθούν και τά άλλα έθνη, και εκείνοι πού βρίσκονταν έξω από τόν «περιούσιο λαό» του Ισραήλ.

● Να όμως, πού ό άπόστολος Παύλος γι' αυτό άκριβώς εκλέχτηκε από τόν Θεό, για να μεταφέρει τό μήνυμα του Εύαγγελίου στα έθνη.

● Τό δρόμο του Παύλου πορεύονταν και οι άλλοι Άπόστολοι.

● Τό Εύαγγέλιο πήρε οικουμενικές διαστάσεις.

● Η Έκκλησία του Χριστού είναι ό χῶρος, όπου δέν υπάρχουν διακρίσεις, άλλ' εισέρχονται όλοι άνεξαιρέτως οι άνθρωποι. Είναι τό σῶμα του

Χριστού. Και σ' αυτό τό σῶμα σύσσωμα είναι και τά έθνη.

● Η Έκκλησία είναι ή κληρονομία του Θεού. Σ' αυτήν συγκληρονόμα είναι όλα τά έθνη.

● Η Έκκλησία είναι ή μετοχή στη ζωή του Χριστού. Και σ' αυτή τή μετοχή συμμετόχα είναι όλα τά έθνη.

Τήν αλήθεια αυτή τονίζει ό άπ. Παύλος: «Πάντα τά έθνη συγκληρονόμα και σύσσωμα και συμμετόχα τής έπαγγελίας αυτού έν τῷ Χριστῷ διά του εὐαγγελίου» (Έφεσ. γ' 6).

Ενότητα μέ τόν Χριστό

Όσοι πιστεύουν στον Ήησού Χριστό, άσχετα από προέλευσι, συμμετέχουν στο βίο του Χριστού, ζουν από τώρα τή χαρά τής κληρονομίας τής βασιλείας των ουρανών.

Για τόν χωρίς Χριστό κόσμο υπάρχουν διακρίσεις, ανάμεσα σε πλουσίους και φτωχούς, σε σοφούς και άγραμμάτους, σε άσπρους και μαύρους, σε άφεντικά και εργάτες, σε άρχοντες και άρχομένους.

Όλες αυτές οι διακρίσεις έχουν παύσει να υπάρχουν στο σῶμα του Χριστού, τήν Έκκλησία. Τό εὐαγγέλιο καταργεί κάθε είδους άνισότητα και κηρύττει τήν έν Χριστῷ Ήησού ένότητα και ισότητα.

● Η έπαγγελία, δηλαδή, ή υπόσχεσις του Θεού, δέν είναι πλέον υπόθεσις μόνο του Ισραήλ. Είναι υπόθεσις όλων των ανθρώπων, σ' όποιο έθνος και άν ανήκουν. Σύμφωνα με τήν έπαγγελία του Θεού, περιμένουμε «καινούς ουρανούς και καινήν γήν» (Β' Πέτρ. γ' 13).

● Η έπαγγελία του Θεού είναι δώρο για όλους τους ανθρώπους.

Σύσσωμοι όλοι οι πιστεύοντες, διότι σύσσωμοι είναι μέ τόν Ήησού Χριστό. Άποτέλεσμα τής προσλήψεως από τόν σαρκωθέντα Λόγο, τόν Ήησού Χριστό. Προσέλαβε όλόκληρη τήν ανθρωπότητα.

Η κατάργησις των διακρίσεων, ή ένότητα όλου του ανθρώπινου γένους σε

μιά νέα κοινωνία, ή συνένωσις όλων τῶν ἀνθρώπων, γίνεται «ἐν Χριστῷ».

Διὰ τοῦ Χριστοῦ καί ἐν Χριστῷ γίνεται ἡ καινὴ κτίσις, ὅπου ὅλοι οἱ πιστοὶ γίνονται κληρονόμοι τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ. Τό «ἐν Χριστῷ» τό καταλαβαίνουν οἱ ἄνθρωποι «διὰ τοῦ εὐαγγελίου». Ὁ λόγος, τό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου, κάνει τοὺς ἀνθρώπους νά συνειδητοποιοῦν τὴ μυστικὴ τους ἔνωσι μετὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ὅταν ὑπάρχη ἄγνοια εὐαγγελίου, ἄγνοια Ἁγίας Γραφῆς, ὑπάρχει οὐσιαστικά καί ἄγνοια Χριστοῦ.

- Ὁ Χριστιανισμὸς καταστὰ ἕνα κοινωνικὸ ἀπλῶς ἢ ἠθικιστικὸ σύστημα.
- Ὁ Χριστιανισμὸς ὁμῶς εἶναι ἐσωμάτωσις στό Χριστό. Εἶναι ἡ μετοχή στή ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἐχρίστωσις.

Ἀνεξιχνίαστος πλοῦτος ἡ χάρις

Ὁ Παῦλος ζοῦσε πάντοτε μετὴ βαθειά συναίσθησι τῆς δωρεᾶς καί τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

- Τό ἔργο του τό θεωροῦσε ὑψιστό.
- Τόν ἑαυτό του ὁμῶς τόν θεωροῦσε τιποτένιο.

Φαντασθῆτε πλούσιο νά προτίθεται νά μοιράσῃ ἀπὸ ἕνα μεγάλο δῶρο σέ χίλιους ἀνθρώπους. Ξαφνικά ἀποφασίζει νά μοιράσῃ τό δῶρο αὐτό ὄχι μόνο σέ χίλιους, ὄχι μόνο σέ ἕνα ἑκατομμύριο, ἀλλὰ σέ δισεκατομμύρια ἀνθρώπους, σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἀσφαλῶς δεχόμαστε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτός ἔχει ἀμέτρητα πλούτη.

Τόσο, καί ἀπείρως περισσότερο ἀμέτρητος, εἶναι ὁ πλοῦτος τοῦ Θεοῦ.

- Εἶναι ὁ πλοῦτος τοῦ ἐλέους Του, τῆς χρηστότητας, τῆς ἀγάπης Του.
- Ἐκεῖ, πού περίμενε κανεὶς νά μοιράσῃ ὁ Θεός τό δῶρο τῆς σωτηρίας σέ λίγους ἀνθρώπους, στό Ἰσραήλ, παρουσιάζεται ἀποφασισμένος ἀμετάκλητα νά μοιράσῃ τό δῶρο αὐτό σ' ὅλα τὰ ἔθνη, σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Γι' αὐτό ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὀνομάζει τόν πλοῦτο τοῦ Θεοῦ «ἀνεξιχνίαστον».

Ἄς μὴ προσπαθοῦμε:

- νά ἐξιχνιάσουμε τὰ ἀνεξιχνίαστα,
- νά ἐξερευνήσουμε τὰ ἀνεξερευνητά,
- νά ἐρμηνεύσουμε τὰ ἀνερμήνευτα,
- νά ἐξηγήσουμε τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἥλιος χιλιάδες χρόνια σκορπᾷ τό φῶς καί τὴ θερμὴν του σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, χωρὶς, ὀπτικά τουλάχιστον, νά βλεπούμε νά μειώνεται ἡ ἐνέργειά του.

Κάτι ἀπείρως περισσότερο συμβαίνει μετὸν Ἥλιο τῆς ἀγάπης, πού λέγεται Τριαδικὸς Θεός.

- Ὁ φυσικὸς ἥλιος, ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ ἐπιστήμη, καθημερινά κάτι χάνει, ἀνεπαίσθητο σέ μᾶς.
- Ὁ Ἥλιος τῆς ἀγάπης, ὁ Θεός, δέν χάνει καθόλου ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν καί δύναμίν Του.

Τόν ἀνεξιχνίαστο, λοιπόν, πλοῦτο τῆς ἀγάπης, πού προορίζεται καί γιὰ τὰ ἔθνη, ἀνέθεσε ὁ Θεὸς στὸν Παῦλο, καί τόν παρουσίασε στοὺς ἀνθρώπους καί νά τονίσῃ ὅτι προσφέρει καί σέ ὅλους. «Ἐμοὶ ἐδόθη ἡ χάρις εὐαγγελισασθαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν τόν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφεσ. γ' 8).

Ὁ Παῦλος προωρίστηκε ἀπὸ τόν Θεὸ νά κάνῃ τό μεγάλο ἄνοιγμα πρὸς τὰ ἔθνη. Αἰσθάνεται δέος, ὅταν σκέπτεται πόσο μεγάλη τιμὴ τοῦ ἔκανε ὁ Θεός. Συναισθάνεται βαθειά τὴν ἀναξιότητά του.

- Καί ὅταν εἶναι δεμένος στή φυλακὴ, ἀστράφτει ἀπὸ θεϊκό μεγαλεῖο ἡ ταπεινοφροσύνη του. Θεωρεῖ τόν ἑαυτό του τελευταῖο τῶν τελευταίων! Αὐτό σημαίνει ὁ λόγος του στὸν Τιμόθεο (Α' Τιμ. α' 15-16), ὅπου λέει, ὅτι ὁ Χριστὸς ἦρθε γιὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καί πρῶτος ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, μεγαλύτερος ἁμαρτωλός, εἶναι ὁ ἴδιος!

Εἶχε αὐτὴ τὴ βαθειά ταπεινώσι ὁ ἀπόστολος Παῦλος, διότι εἶχε βαθειά συναίσθησι τοῦ παρελθόντος του, ὅτι, δηλαδή, ἁμάρτησε, ὅτι ἐδίωξε τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπάρχουν πολλὰ ἀπὸ τό παρελθόν μας, πού πρέπει νά μᾶς ταπεινώνουν

καί νά μᾶς ἐμπνέουν τή συναίσθησι, δι δέν εἶμαστε ἄξιοι νά συγκαταλεγώμαστε μέ τό λαό τοῦ Θεοῦ, καί μάλιστα μέ τούς ἐργάτες καί διακόνους τοῦ Θεοῦ. Λίγο μόνο ἂν ξεφυλλίσουμε τό βιβλίο τῆς ζωῆς μας, θά δοῦμε πράξεις, πού μᾶς ταπεινώνουν. Ὅποιος θεωρεῖ τόν ἑαυτό του σπουδαῖο, αὐτός «μυωπάζει λήθην λαβών τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν» (Β' Πέτρ. α' 9).

• Μέ τή μετάνοια βεβαίως ἐπέρχεται ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν μας, ὅσοσδήποτε καί ὅποισδήποτε καί ἂν εἶναι.

• Ἐπέρχεται λήθη, ἀλλά μόνο ἀπό πλευρᾶς τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός λησμονεῖ τίς ἁμαρτίες μας! Ἐμεῖς δέν τίς λησμονοῦμε. Τίς θυμόμαστε, ὄχι γιά ν' ἀπογοητευώμαστε, ἀλλά γιά νά εὐγνωμονοῦμε τόν Θεό, πού μᾶς λύτρωσε ἀπό τόσα ἁμαρτωλά πάθη. Γιά νά προσέχουμε νά μή ξαναπέσουμε. Γιά νά παραμένουμε ἀληθινά ταπεινοί.

Ἄν ἕνας Παῦλος θεωροῦσε τόν ἑαυτό του ἐλαχιστότερο ὄλων τῶν χριστιανῶν, πῶς ὀφείλουμε νά θεωροῦμε ἑμεῖς τόν ἑαυτό μας;

Ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ φανερόνεται

Ὁ Παῦλος ἔγινε ὄργανο τοῦ Θεοῦ γιά τή φανέρωσι τοῦ μυστηρίου τῆς ἀγάπης Του στά ἔθνη.

Ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, πού ἤρθε στόν κόσμο καί μᾶς ἔσωσε, ἀποτελεῖ μυστήριο. Τό πρόσωπο, ἡ σάρκωσις, ἡ ζωή, ἡ ἱστορική διαδρομή, ἡ λυτρωτική θυσία, ἡ ἀνάστασις, ἡ ἀνάληψις Του, ἀποτελοῦν θεοφανικά μυστήρια.

Θαυμάζονται ἀπό τούς πιστούς, ἀλλ' ἡ λογική δέν μπορεῖ νά τά ἐρευνήσῃ.

• Ἄν μιᾶ φορά εἶναι μυστήριο ὁ Χριστός τώρα, φαντασθῆτε πόσες φορές μυστήριο ἦταν τότε, προτοῦ νά φανερωθῇ καί νά σαρκωθῇ! «Ἀποκεκρυμμένον ἀπό τῶν αἰώνων» ὀνομάζει τό μυστήριο τῆς σωτηρίας μας ὁ Παῦλος.

• Μέσα στή βουλή τοῦ Θεοῦ ὑπῆρχε τό σχέδιο γιά τή σωτηρία ὄλων μας «πρό καταβολῆς κόσμου» (Α' Πέτρ. α' 20),

«σεσιγημένον χρόνοις αἰώνιοις» (Ρωμ. ιστ' 25).

• Τό κρατοῦσε μυστικό ὁ Θεός. Οὔτε οἱ ἄγγελοι οὔτε οἱ ἀρχάγγελοι γνώριζαν τόν τρόπο, μέ τόν ὁποῖο θά ἔσωζε ὁ Θεός τόν κόσμο. Ἄπλως προφητικές ἐπαγγελίες ὑπῆρχαν.

Ἦρθε ὁ καιρός, πού φανερώθηκε τό μυστήριο. Ὁ δέ Παῦλος γίνεται ὁ φωτιστής τῶν ἐθνῶν στή γνώσι αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου.

Τόσο ἡ παλαιά, ὅσο καί ἡ νέα δημιουργία γίνονται διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο» (Ἰωάν. α' 3).

• Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Δημιουργικός Λόγος. Δημιούργησε τόν ἀγγελικό καί τό φυσικό κόσμο.

• Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Σαρκωμένος Λόγος. Ἐκτίσε τή νέα δημιουργία. Ὁ Πρωτομάστορας θυσιάζεται, μέ βασικό «ὕλικό» τό πανάγιο Αἷμα Του, γιά νά στερεωθῇ ἡ καινή κτίσις, ἡ Ἐκκλησία.

• Ὁ Χριστός «τό Φῶς τό ἀληθινό». Αὐτός δημιούργησε τό ὕλικό φῶς. Αὐτός φωτίζει τούς ἀποστόλους καί τούς λοιπούς ἀγίους Του. Αὐτός ἀποκαλύπτει τό μυστήριο τῆς οἰκονομίας. Αὐτός φανερόνεται τήν ἀλήθεια περί Θεοῦ.

• Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων. Αὐτός καλεῖ τούς ἐργάτες Του, νά γίνωνται οἱ μετασχηματιστές τοῦ θεϊκοῦ ρεύματος. Νά γίνωνται οἱ κήρυκες, πού φανερόνουν τήν ἀνείπωτη ἀγάπη τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Τά κηρύγματα του π. Δανιήλ Ἀεράκη

Τήν Κυριακή τοῦ Σπορέως, 12 Ὀκτωβρίου, ἀρχίζουν τά κηρύγματα τοῦ ἱεροκήρυκος ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη:

• Χριστοκοπίδου 12 (Ψυρρή), Κυριακή 7.00 μ.μ.

• Στό Πνευματικό Κέντρο, Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103-Ἀριστοτέλους 12, Μπραχάμι, Κυριακή 11,30 π.μ.

Θεολόγος τῆς καρδιάς καὶ τῆς φωτιᾶς

† Νικόλαος Ματσίγγος

Τὴν 1 Αὐγούστου ἔφυγε γιὰ τὸν οὐρανὸ ὁ θεολόγος καθηγητῆς Νικόλαος Ματσίγγος. Καταγόταν ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελο τῆς Ρόδου. Σπούδασε στὴν Πατριάδα Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ καὶ στή συνέχεια στή Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη στίς 2 Αὐγούστου στὸν ἱ. Ναὸ Ἁγίας Ἀναστασίας Ρόδου. Προέστη ὁ Μητροπολίτης Ρόδου κ. Κύριλλος, ὁ ὁποῖος καὶ μίλησε καταλλήλως. Ἐκ μέρους τοῦ ἱεροκλήρου καὶ φίλου τοῦ μεταστάντος π. Δανιὴλ Ἀεράκη ἀνέγνωσε προσλαλιά ὁ ἱεροκλήρουξ Ρόδου ἀρχιμ. Νεκτάριος Πόκιας. Τὴν προσλαλιά τοῦ π. Δανιὴλ δημοσιεύουμε στή συνέχεια.

Σίγησε εὐαγγελικὴ σάλπιγγα.

Στὴ Ρόδο δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος, μικρὸς ἢ μεγάλος, πού νά δικαιολογηταὶ ὅτι δὲν ἄκουσε λόγο Θεοῦ. Μὲ τὰ στόματα πολλῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Οὐρανοῦ. Μά πῶς πολὺ μὲ τὸ στόμα τοῦ θερμουργοῦ κήρυκα **Νικολάου Ματσίγγου**.

• Ἄν θεολόγος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, πού ὅ,τι παρέλαβε **τό παρέδωσε** καὶ σέ ἄλλους, τότε ὁ Νικόλαος ἦταν ἀληθινὸς θεολόγος. Παρέλαβε μικρὸς τὴν Ἀλήθεια.

Ἄπὸ τὸ σπήλαιο τῆς Ἀποκαλύψεως, ὡς μαθητῆς τῆς Πατριάδας, μέχρι τὸ θεολογικὸ οἰκοτροφεῖο τοῦ **πατρὸς Αὐγουστίνου Καντιώτου**, ὡς φοιτητῆς, ρούφηξε τὸν ἄδολο καὶ ἀτόφιο λόγο τοῦ Εὐαγγελίου. Κουτὰ στὸν ἀνεπανάληπτο ἱεροκλήρυκα τῆς ἐποχῆς μας πατέρα Αὐγουστῖνο, τὸν μετέπειτα Μητροπολίτη Φλωρίνης, φλογίστηκε ἡ εὐαίσθητη ψυχὴ του. Μέχρι τὰ τελευταῖα τῆς ζωῆς του δὲν ἐγκατέλειψε τὴ ζωντανὴ καὶ **ἀγωνιστικὴ γραμμὴ** τοῦ κηρύγματος.

• Ἄν θεολόγος εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς καὶ τῆς **λειτουργικῆς ζωῆς**, τότε ὁ Νικόλαος ἦταν ἀληθινὸς θεολόγος. Φιλακόλουθος, σεμνὸς διάκονος τῆς ψαλτικῆς, συνεκινεῖτο μέχρι δακρῦν ὅταν προσευχόταν καὶ ἔψελνε.

• Ἄν θεολόγος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, πού **μεταγγίζει** λόγο ζωῆς σέ εὐπλαστες ὑπάρξεις, τότε ὁ Νικόλαος ἦταν ἀληθινὸς θεολόγος. Ὡς **καθηγητῆς** ὑπῆρξε μαγνητικὸς καὶ ἐλκυστικὸς, εὐχάριστος, ἀλλὰ καὶ ἄκρως παιδαγωγικὸς. Πέρασαν χι-

λιάδες παιδιὰ ἀπὸ τὰ χέρια του. Δέν ὑπάρχει παιδί, μαθητῆς ἢ μαθήτριά του, πού νά ἔχη παράπονο ἀπὸ τὸν στοργικὸ καὶ χαρούμενο καθηγητὴ Ματσίγγο.

• Ἄν θεολόγος εἶναι ὁ **ἀναμεταδότης** τῶν μεγαλείων τοῦ Θεοῦ, τότε ὁ Νικόλαος ἦταν ἀληθινὸς θεολόγος. Χρησιμοποιοῦσε κάθε μέσο γιὰ νά τρέχη ὁ ἴδιος, ἀλλὰ καὶ νά τρέχη καὶ ὁ λόγος του στὰ ἄκρα τῆς Ρόδου. Καὶ τὸν ἀξίωσε ὁ Θεὸς νά ἔχη καὶ τὸ τηλεοπτικὸ μέσο. Πόσοι καὶ πόσοι δὲν ἄκουσαν τὸ ζωντανό του λόγο ἀπὸ τὸν **τηλεοπτικὸ σταθμὸ «Θάρρι»!**

• Ἄν θεολόγος εἶναι ὁ ἀναζωπυρούμενος συνεχῶς μὲ τὴ μελέτη καὶ τὴν ἀκρόασι τοῦ λόγου, τότε ὁ Νικόλαος ἦταν ἀληθινὸς θεολόγος. Καθόταν ὡς **μικρὸς μαθητῆς** καὶ ἄκουγε τὴ διδασχὴ τους.

• Ἄν θεολόγος εἶναι ὁποῖος μὲ ὑπομονὴ δέχεται τὴ **δοκιμασία**, τότε ὁ Νικόλαος ἦταν ἀληθινὸς χριστιανός. Δοκιμάστηκε, ἀλλὰ δὲν ταραχτήκε. Δοκιμάστηκε, ἀλλὰ δὲν ἐγκατέλειψε τὸν ἄμβωνα.

Τώρα λαμβάνει τὸ μισθό, πού ὑπόσχεται ὁ Κύριος στοὺς ἐργάτες Του.

Πόνεσες ἐδῶ, χαιρεσαι ἐκεῖ, φίλε Νικόλαε. Πίστευσες ἐδῶ, βλέπεις τὰ πάντα ἐκεῖ. Κουράστηκες ἐδῶ, στεφανώνεσαι ἐκεῖ. Τώρα δὲν κηρύττεις. Βλέπεις.

Τώρα δὲν μιλάς. Ἄκουσ τοὺς ἀγγέλους. Καὶ περιμένεις τοὺς συγγενεῖς σου, τοὺς φίλους σου, τοὺς μαθητῆς σου, τοὺς ἀκροατῆς σου στὴν οὐράνια σύναξι. Καλὴ συνάντησι, **ἀγαπητέ θεολόγε τῆς καρδιάς καὶ τῆς φωτιᾶς**.

Απολογητής, έρμηνευτής, αγωνιστής

† Νικόλαος Σωτηρόπουλος

Τήν 28 Αυγούστου ανέχώρησε για τήν ούράνια πόλι ό σπουδαίος θεολόγος καί έρμηνευτής τών Γραφών Νικόλαος Σωτηρόπουλος. Ή έξόδιος άκολουθία έψάλη στήν ι. Μονή Εισοδίων Θεοτόκου Μυρτιάς-Άγρινίου. Μέ εύλογία του έπιχωρίου έπισκόπου π. Κοσμά, προέστη καί μίλησε ό ιεροκλήρυξ άρχιμ. Δανιήλ Αεράκης. Δημοσιεύουμε τήν όμιλία του.



«Παῦλος, δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλη-
τός Ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέ-
λιον Θεοῦ» (Ρωμ. α' 1).

- Ἄν **ἀφωρισμένος**, κατά τήν Καινή Διαθήκη, καί μάλιστα τήν ἀποστολική γλώσσα, εἶναι ό **διαλεγμένος**, ό ξεχωριστός για τό έργο του Εὐαγγελίου, ό έκλεκτός διδάχος τῆς Ἐκκλησίας, ό ειδικά ἀπεσταλμένος για τό έργο του κηρύγματος, ἄν αὐτός εἶναι ἀφωρισμένος, τότε ό ἀδελφός μας Νικόλαος Σωτηρόπουλος ἦταν ὄντως ἀφωρισμένος· ἀπό τόν **οὐρανό** βέβαια, ὄχι ἀπό τή γῆ, ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό βέβαια, ὄχι ἀπό ἀνθρώπους.

- Ἦταν ό **κλητός** ἀπόστολος καί **έκλεκτός** ιεραπόστολος.

- Ἦταν ό «ἀφωρισμένος ἐκ **κοιλίας** μητρός αὐτοῦ» (Γαλ. α' 15), σάν τόν ἀπ. Παῦλο. Ἀπό τήν κοιλία τῆς μητέρας του **Πολυτίμης**, ἦταν ό πολυτίμος δοῦλος του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

- Ἦταν ό **διαλεγμένος** ἀπό τόν Χριστό, ὄχι μόνο διότι πρό καταβολῆς κόσμου ἦταν σχεδιασμένο νά γίνη θεολόγος καί κήρυκας θερμός, ἀλλά καί διότι ό ἴδιος ἀπό μικρό παιδί ἔκανε τή **μεγάλη του έκλογή**. Ἡ καρδιά του καί ἡ φωτισμένη του διάνοια **ψήφισε** «παιδιόθεν» «Χριστόν ἐσταυρωμένον καί ἀναστάντα».

- Ἦταν ό ἀφωρισμένος ἀπό τό **Πνεῦμα τό Ἅγιον**, μαζί μέ ἄλλους τότε συνηλικιώτες του, καί ἀπεστάλη, ὅπως οἱ ἀπ. Παῦλος καί Βαρνάβας (Πράξ. ιγ' 2), στό έργο του Κυρίου.

- Ἄν ἀπόστολος καί έργάτης του εὐαγγελίου εἶναι ό **καλός μαθητής**, πού στή συνέχεια γίνεται **διδάσκαλος**, τότε ό ἀ-

δελφός Νικόλαος ἦταν ἀληθινά ἀπόστολος Κυρίου. Καί κατά κόσμον μαθητής **ἄριστος** σέ ὄλα τά γνωστικά επίπεδα, ἀλλά καί κατά Χριστόν μαθητής γνήσιος καί έπιμελής του μεγάλου δασκάλου τῆς κηρυκτικῆς καί ιεραποστολικῆς τέχνης, του **πατρός Αὐγουστίνου Καντιώτου**.

Καθίσαμε μαζί **παρά τούς πόδας** ἐκείνου. Μά ό Νικόλαος ξεχώριζε. Μαθητής του π. Αὐγουστίνου, μιμητής τῆς καθαρῆς ζωῆς του, ἀκροατής τών μύχιων σκέψεών του, ὑπογραφέας τών συγγραμμάτων του, πιστός στά μαχητικά του ἔχνη.

- Ἄν ἀπόστολος εἶναι ὅποιος **κοπιᾶζει** ὄχι ἀπλῶς για τήν ἐξάπλωσι του εὐαγγελίου του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί για τή **διαφύλαξι** «τῆς ὑγαινούσης διδασκαλίας», κατά τόν Παῦλο (Α' Τιμ. α' 10), τότε ό Νικόλαος ὑπῆρξε προσεκτικός ἀπόστολος Χριστοῦ.

Κοπίασες, ἀγαπητέ Νικόλαε, για τό εὐαγγέλιο (Φιλιπ.β' 22)· τώρα ἀναπαύσαι ἐκ τών κόπων σου.

Ἀγάπησες τό τρέξιμο για τό εὐαγγέλιο τῆς Ἐκκλησίας· τώρα παίρνεις τόν ξεχωριστό μισθό ἐκείνων, πού εἶναι «κοπιῶντες ἐν λόγῳ» (Α' Τιμ. ε' 17).

Ἐβάστασες τό ὄνομα του Κυρίου «ένώπιον ἔθνῶν καί βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραήλ» (Πράξ. θ' 15) πάνω ἀπό πενήντα πέντε χρόνια, μέχρι πού τό σῶμα σου κάμφθηκε καί δέν μπορούσαν τά πόδια σου νά τό βαστάσουν. Μά τώρα βαστάζεις τό **«βάρος τῆς δόξης»** τῆς ἐν οὐρανοῖς.

Ἀγωνίστηκες, μέ τήν ιδιαίτερη θεολογική σου εὐαισθησία, ἐναντίον τών **διαστρεβλωτῶν** τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί

τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Ἦσουν ὁ μοναδικὸς νὰ βρίσκῃς τὰ χωρία, «ἅτινά ἐστι δυσνόητα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι σπρεβλοῦσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς Γραφάς πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν» (Β' Πέτρ. γ' 16). Ξεκαθάριζες τὸ νόημα τῶν δυσκόλων χωρίων, ἰδίως στοὺς τέσσερις τόμους σου «**Ἑρμηνεῖα δυσκόλων χωρίων**». Ἀπεδείκνυες λάμπουσα τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεως, κατακεραυνώνοντας ἀσεβεῖς, αἰρετικούς, ἀθέους καὶ ἀμοραλιστές.

• Ἄν ἀπόστολος εἶναι ὁποῖος δίνει **ζωντανή τὴ μαρτυρία** του ὡς δυνατὴ ὁμολογία «ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων», τότε ὁ Νικόλαος ἦταν πραγματικὸς ἀπόστολος. Ὁ Ἰωάννης ὁ **Πρόδρομος** ἦλθεν «ἵνα μαρτυρήσῃ». Καὶ κάθε πιστός, ἰδία θεολόγος, ὀφείλει νὰ δῖνῃ τὴ μαρτυρία του.

Γιὰ τὸν Βαπτιστὴ ὑπῆρξε καὶ ἡ **εἰδική** καὶ ἔκτακτη καὶ ἔντονη μαρτυρία. Ἔτσι καὶ γιὰ σένα, ἀγαπητέ Νικόλαε.

Ἡ λαχτάρα τῆς ἐποχῆς τοῦ Προδρόμου ἦταν ὁ **Μεσσίας**, ὁ ἀναμενόμενος. Ἀξιώθηκε νὰ Τόν δείξῃ, νὰ Τόν φανερώσῃ:

— *Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου!*

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἐποχῆς μας εἶναι νὰ γνωρίσουν οἱ ἄνθρωποι τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Καὶ σύ ἔδωσες τὴ μεγάλη Χριστολογικὴ μαρτυρία. **Ἐδειξες καὶ ἀπέδειξες**, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ **Γιαχβέ**.

— *Ἴδε ὁ Ἰησοῦς, ὁ Γιαχβέ!*

Τὸ ὁμῶν μου σύγγραμμά σου θὰ παραμείνῃ ἀπαραμίλλο στολίδι στὴ βιβλιοθήκη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ 20οῦ αἰ.

• Ἄν ἀπόστολος εἶναι «ὁ **προφητεύων**», μέ τὴν ἔννοια τοῦ Παύλου, ὁ **βλέπων** καὶ **κηρύττων**, αὐτὸς πού ὅσα ἐσωτερικὰ βλέπει τὰ μεταλαμπαδεύει καὶ σέ ἄλλους, τότε ὁ Νικόλαος ὑπῆρξε ὁ **φωτισμένος μετασχηματιστής** τῆς Ἀλήθειας, τῆς ἀτόφιας, τῆς ἀνυπόκριτης Ἀλήθειας.

-Μικρὴ ἢ **σωματικὴ σου ὄρασις**, ἀγαπητέ φίλε. Ἀπὸ μικρὸς μέ ἓνα μάτι ἔβλεπες, κι αὐτὸ ἀσθενικό. Μικρὴ ἢ ὄρασις σου. Μά αὐτὸ δέν σέ ἐμπόδισε νὰ ἐντυφᾶς στὴ **Γραφή**: νὰ τὴν γνωρίζῃς ἀπὸ στήθους!

-Μικρὴ ἢ ὄρασις σου, ἀλλὰ ἀυξημένη ὁ **ὄρασις τῆς πίστεως**. Μ' αὐτὴ τὴν ὄρασι, πάντοτε ἐνισχυμένη μέ τὸ φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔβλεπες **δύο ὑπερθέαματα**: Τὰ **μεγαλεῖα** τῆς φύσεως καὶ τὸ **ἐκμαγεῖο** τῆς Γραφῆς. Ἡ πρώτη ὄρασις σου, τῆς φύσεως, σέ ἀνέδειξε σπουδαῖο **ἀπολογητὴ**, ἐφάμιλλο ἐνός Τρεμπέλα. Ἡ ἄλλη, ἐκείνη τῆς Ἁγ. Γραφῆς σέ ἀνέδειξε προσεκτικὸ καὶ ἀναλυτικὸ **ἑρμηνευτὴ**.

Γιὰ τὸν ἄθλο σου νὰ μεταφράσῃς ὅλη τὴν Κ. Διαθήκη καὶ νὰ ὑπομνηματίσῃς τὸ κατὰ Ματθαῖον, τὸ κατὰ Ἰωάννην καὶ τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἡ ποιμαίνουσα καὶ ποιμαινομένη Ἐκκλησία **ὑποκλίνεται** σὸ σκῆνωμα τοῦ ἀγνοῦ σώματός σου.

-Μικρὴ ἢ ὄρασί σου. Μά ἡ συνεχῆς **αὐξάνουσα ὀρατότητα** τῆς ψυχῆς σου, ἔφθασε ἀπὸ χθές σὸ **ζενίθ**. Βλέπεις ὅσα «εἶδε καὶ ἄκουσε» ὁ Παῦλος (Β' Κορ. ιβ' 4). Βλέπεις τὸ **ὑπερθέαμα** τῆς θριαμβεύουσας Ἐκκλησίας, «ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε..., ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν» (Α' Κορ. β' 9).

• Ἀγαπητέ Νικόλαε, ὁμογάλακτε μεγαλύτερε ἀδελφέ, ἡ **ἐξουσία τῆς γῆς** θέλησε νὰ μὴν παρίστανται σέ τοῦτο τὸν ἱερό χωρὸ, **χωρὸς ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων**, λευκοντυμένων, γύρω ἀπὸ τὸ ἀκηλίδωτό σκῆνωμά σου. Καὶ τί μέ τοῦτο;

Δορυφορεῖται τούτη τὴν ὥρα ἢ ὠραία σου ψυχὴ ἀπὸ **σμῆνος ἀγγέλων**.

Σπεύδουν ἀπὸ τὸ οὐράνιο θυσιαστήριο **πρεσβύτεροι**, κατὰ τὴν Ἀποκάλυψη, ντυμένοι στὰ λευκά, νὰ ὑποδεχθοῦν τὸ δάσκαλο τοῦ Εὐαγγελίου. Πολλοὶ σέ ἄκουσαν στὴ γῆ, ὠφελήθηκαν, σώθηκαν.

Καὶ τώρα Ἐκκλησία τῆς γῆς καὶ Ἐκκλησία τῶν οὐρανῶν σου προσφέρουν τὸ **ἀντίδωρο** γιὰ τὸ μεγάλο σου Δῶρο, γιὰ τὸ θερμὸ σου κήρυγμα, πού προσέφερες γιὰ τὴν **οἰκοδομὴ** τοῦ λαοῦ καὶ γιὰ τὴ **δόξα** τοῦ Θεοῦ.

• Προσέφερες λόγο οὐράνιο. Τώρα ἀπολαμβάνεις δόξα οὐράνια.

• Ἀδελφέ, καλὴ ἀντάμωσι στὴν αἰωνιότητα.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Κήρυγμα για όλους

Η Ἐκκλησία καλεῖται καί πάλι γιά **σπορά**. Σπέρνει τό λόγο. Προσέχει πού τόν σπέρνει καί πῶς τόν σπέρνει. Καί πάνω ἀπό ὅλα προσέχει σέ ποιόν ἐμπιστεύεται τή σπορά τοῦ λόγου. Μέ ἀφορμή τήν ἀφιέρωσι τοῦ 2014 στό μεγάλο σποριᾶ, μέ τήν εὐλογημένη καρποφορία, **στόν ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό** (συμπληρώθηκαν 300 χρόνια ἀπό τή γέννησί του, 1714-2014), λίγες σκέψεις θά ἀκολουθήσουν.

Ἄν ἱεραποστολή εἶναι ἡ **κένωσις**, τό ἄδειασμα τῆς ἀγάπης στή χέρσα γῆ, τότε ὁ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός εἶναι ὁ κατ' ἐξοχήν κενωτικός ἱεραπόστολος.

Ἀπό τίς Διδαχές του καταλαβαίνουμε, ὅτι ὁ ἴδιος ἦταν σοφός θεολόγος. Ἄλλά δέν μιλοῦσε γιά νά κάνῃ **ἐπίδειξι** γνώσεων ἢ χαριτωμένα καί ἐξυπνα λογοπαίγνια. Δέν ἦταν σάν κάτι «*κουλτουριάρηδες*», πού λένε μόνο γιά νά λένε καί ἡ ἄξια τους ἔγκειται στήν... ἀκαταλαβισιά τους.

- Ὁ Κοσμᾶς μιλοῦσε γιά νά **οἰκοδομήσῃ** (Α΄ Κορ. ιδ' 4). Κατώρθωνε νά κατεβαίνῃ καί νά συγκατεβαίνῃ στό ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ. Ἡ **ἀπλοϊκότητα**, μέ τήν ὁποία μιλοῦσε, ἦταν κένωσις λόγου· κένωσις ἀγάπης, γιά τήν ωφέλεια τῶν ἄλλων. Ὅλοι τόν κατανοοῦσαν, ἀκόμα καί τά μικρά παιδιά.

Τό κήρυγμα δέν εἶναι φιλοσοφικός στοχασμός, πρὸς εἴσπραξι χειροκροτημάτων. Εἶναι κατανοητή διδασκαλία, πού ἀποβλέπει στήν οἰκοδομή τῶν πιστῶν. Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ κρυμμένη στήν ἀπλότητα. Ὁ Χριστός στή φάτνη!

Ἄν ἱεραποστολή εἶναι **μετάδοσις** τῆς πίστεως στόν Χριστό, τότε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ἦταν ἀληθινός ἱεραπόστολος.

- Ἦταν ὁ μέγας **μετασχηματιστής**, πού ἀνάλογα μέ τήν περίστασι καί τό ἀκροατήριο πρόσφερε τό ρεῦμα τοῦ οὐρανοῦ.

- Ἦταν ὁ συγκλονιστικός **ἀναμεταδότης**, πού μετέδιδε τά μηνύματα τοῦ οὐρανοῦ μέ τρόπο, πού τά ἀντανεκλαστικά τοῦ λαοῦ τά προσλάμβαναν.

- Ἦταν ὁ ἀκούραστος **μεταλαμπαδευτής**: κρατοῦσε ἄσβεστη τή δάδα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί ἡ φλόγα μεταφερόταν ἀπό καρδιά σέ καρδιά, ἀπό χωριό σέ χωριό, ἀπό περιοχὴ σέ περιοχὴ, ἀπό χώρα σέ χώρα.

Οἰκουμενική ἡ ἱεραποστολική μεταδοτικότητα του. Εἶχε πόθο νά μεταδώσῃ ὄχι σέ λίγους, ἀλλ', ἂν ἦταν δυνατόν, σ' ὅλο τόν κόσμο, τό λυτρωτικό μήνυμα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Καί ἐξέφραζε τήν ἐπιθυμία, πού προφανῶς ὡς μελετητής καί μιμητής τοῦ Χρυσοστόμου, ἀπό ἐκεῖνον τήν εἶχε ἐμπνευσθῆ:

«*Ἀνίσως, ἀδελφοί μου, καί ἦτο δυνατόν, νά ἀνεβῶ εἰς τόν οὐρανόν, νά φωνάξω μίαν φωνήν μεγάλην, νά κηρύξω εἰς ὅλον τόν κόσμον, πῶς μόνος ὁ Χριστός μας εἶνε Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί Θεός ἀληθινός καί ζωῆ τῶν πάντων*».

Ἐπάρχουν βέβαια σήμερα τά μέσα ν' ἀνεβῆ κανεῖς σέ βῆμα ὑψηλό καί νά τόν ἀκούῃ ὅλος ὁ κόσμος. Εἶναι τό ραδιόφωνο, ἡ τηλεόρασις, τό διαδίκτυο. Ὅλοι σήμερα μιλᾶνε γιά τόν Κοσμᾶ. Ἄλλ', ἂν ζοῦσε τώρα, θά τόν ἄφηναν νά μεταδώσῃ τό μήνυμα τοῦ Χριστοῦ ἀπό τά τηλεοπτικά κανάλια ἢ τούς ραδιοπομπούς;

Ἄν ἱεραποστολή σημαίνει **ἀγάπη καθολική**, σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, τότε ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός ἦταν ἀληθινός ἱεραπόστολος, ἀφοῦ **σέ ὅλους** τούς σκλαβωμένους Ἑλληνας πορεύτηκε γιά νά **κηρύξῃ** τό λόγο τῆς ἀλήθειας.

● Καί ποῦ δέν πῆγε ὁ ἅγιος Κοσμάς, κατά τίς τέσσερις ιεραποστολικές περιοδοεῖς του, μιμητής γενόμενος τοῦ μεγάλου Παύλου! Μακεδονία, Ἡπειρος, Θεσσαλία, Στερεά Ἑλλάδα, Πελοπόννησος, νησιά τοῦ Αἰγαίου, νησιά τοῦ Ἰονίου, ἀκόμη καί τὰ Δωδεκάνησα, ἄκουσαν τό λόγο τοῦ ἁγίου Κοσμά καί ἀγιάστηκαν ἀπό τήν ιεραποστολική καί ὁσιακή παρουσία του.

● Ὅχι μόνο οἱ Ἕλληνες **φωτίστηκαν**, ἀλλ' ὅλοι οἱ ὑπόδουλοι λαοί τῶν **Βαλκανίων** βρέθηκαν μέσα στή σφαῖρα τῆς κηρυκτικῆς ἀγάπης τοῦ ἁγίου Κοσμά. Θά μπορούσε νά ὀνομαστῆ «*Προστάτης τῶν Βαλκανίων*», «*Ὁ ἅγιος τῶν σκλάβων*», «*Ὁ ἱεραπόστολος χωρίς σύνορα*», ἀφοῦ ἡ ἀγάπη δέν ἔχει σύνορα.

● Ἡ σπορά τοῦ λόγου, τῆς εὐαγγελικῆς διδαχῆς, τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας, εἶναι ἡ **πορεία** τῆς Ἐκκλησίας.

● Τό τρέξιμο τοῦ Εὐαγγελίου (Β' Θεσ. γ' 1) εἶναι ἡ σκυτάλη τῆς ἀγαπητικῆς σωτηρίας (Β' Τιμ β' 2)· αὐτό εἶναι **παράδοσις**. Ἡ ἴδια **σκυτάλη**, ἡ ἀτόφια ἐν Χριστῷ ἀλήθεια, ἀπό χέρι σέ χέρι μεταφέρεται μέ τὰ ὠραιότερα πόδια, τὰ πόδια τῆς ιεραποστολῆς Ὁ αἰώνιος τοῦ Χριστοῦ λόγος, μέ τὰ ἐντονώτερα στόματα, τὰ στόματα τοῦ λόγου, ἀκούεται σέ ὅσους ἔχουν «ῶτα ἀκούειν». Ἡ ἀποκαλυφθεῖσα τοῦ Χριστοῦ σοφία μέ τίς θερμότερες καρδιές, τίς καρδιές τῶν ἁγίων κηρύκων, μεταγγίζεται στίς καλοπροαίρετες ὑπάρξεις. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ Λόγου τρέχει καί φτάνει παντοῦ καί πάντοτε, **διαχρονικά** καί **παγκόσμια**.

Προσοχή! Νά μή πέση ἡ σκυτάλη! Νά μή κρατᾶμε ψευτικὴ σκυτάλη! Νά κρατᾶμε τήν ἀλήθεια καί ὄχι τὰ θρησκευτικά παραμῦθια.

● Γιά τόν ἱεραπόστολο ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία δέν εἶναι μιὰ **ἀπρόσωπη** μᾶζα. Εἶναι σύνολο **προσώπων** μέ ἰδιαιτέρες τό καθένα ἀνάγκες. Ὁ ἅγιος Κοσμάς μιλοῦσε στό πλήθος, ἀλλά πλησίαζε καί ἕναν - ἕναν, κατά τό παράδειγμα τοῦ Παύλου, ποῦ «μετά δακρῶν ἐνουθέτει ἕνα ἕκαστον» (Πράξ. κ' 31).

Χαρακτηριστικοί εἶναι καί οἱ προσωπικοὶ διάλογοι, ποῦ ἔκανε ὁ ἅγιος Κοσμάς. Λέει π.χ. στόν κύρ-Κώστα, τό βοσκό καί τυροκόμο: «*Εσύ, παιδί μου, ἔμαθες νά ζυγιάζης τό τυρί, καί ἐγώ νά ζυγιάζω τήν ἀγάπην*».

● Ἄν τό κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας μεταδίδεται μόνο ἀπό ταπεινοὺς δικάκονους, ἀφοῦ ἡ **ταπείνωσις** τό χαριτώνει (Α' Πέτρ. ε' 5), τότε ὁ ἅγιος Κοσμάς, ὡς ὄντως ταπεινόφρων, ἦταν ἀληθινός κήρυκας τῆς Ἐκκλησίας.

Μικρὴ ἰδέα εἶχε γιά τόν ἑαυτό του. Ἔτσι ἐξηγεῖται ἡ πλοῦσια χάρις, ποῦ τόν ἐνίσχυε, τόν ἐξάγνιζε, τόν χαρίωνε, καί ἔκανε δεκτὴ τὴ διδαχὴ του. Ὅλα μᾶς τὰ κλέβει ἡ **κενοδοξία**, ἀκόμα καί τήν πιο ὠργανωμένην ιεραποστολή, ἀκόμα καί τό πιο καλοδουλεμένο κήρυγμα, ἀκόμα καί τόν πιο θεολογικό λόγο.

Θεωροῦσε ὁ ἅγιος τόν ἑαυτό του **ἀνάξιο** γιά τό μεγάλο ἔργο.

«*Καί ὄχι μόνο δέν εἶμαι ἄξιος νά σᾶς διδάξω, ἀλλά μήτε τὰ ποδάρια σας νά φιλήσω. Διότι ὁ καθένας ἀπό λόγον σας εἶναι τιμιώτερος ἀπὸ ὅλον τόν κόσμον*».

● **Χαριτωμένος Ἄγιος**, καρποφόρος ἱεραπόστολος, ἀποτελεσματικός διδάσκαλος, φωτισμένος κήρυκας τῆς Ἐκκλησίας. Καί ὅλα αὐτά, διότι ἦταν **πολύ ταπεινός**. Αὐτός, ὁ μέγας διδάχος τοῦ Γένους, ὁ μεγαλύτερος μετὰ ἀπό τόν Παῦλο καί τόν Χρυσόστομο κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου, δέν θεωροῦσε τόν ἑαυτό του ἄξιο νά ὀνομάζεται διδάσκαλος! **Ἀδελφός** ἀπλῶς τῶν χριστιανῶν!

«*Κάμνω τοῦτο τό μικρόν καί περιπατῶ ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, καί διδάσκω τοὺς ἀδελφούς μου τό κατά δύναμιν, ὄχι ὡς διδάσκαλος, ἀλλ' ὡς ἀδελφός· διδάσκαλος μόνος ὁ Χριστός εἶνε*».

Διωγμοί στη Μέση Ανατολή

Ἐγγραφο τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ὁ ἰ χριστιανοὶ ἀδελφοί μας στὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ τὴν Ἀφρικὴ ὑφίστανται ἐκτεταμένους βίαιους διωγμοὺς καὶ ἀπάνθρωπες ἀγριότητες. Εἰς βάρος τους διαπράττονται θηριωδίες, πού ἐφορμούνται ἀπὸ θρησκευτικὸ φανατισμὸ καὶ μισαλλοδοξία, καὶ στόχο ἔχουν τὴ βίαη ἐξασφάλιση θρησκευτικῆς ὁμοιογένειας σέ χώρες, οἱ ὁποῖες ἀπέτελεσαν ἱστορικὰ λίκνα καὶ ἐστίες λαμπρῆς παρουσίας τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ στίς ὁποῖες ἱστορικὰ ἱερά σεβάσματα καὶ ναοὶ βεβηλώνονται καὶ καταστρέφονται.

Νέφος θανάτου ἔχει σκεπάσει τὴ Συρία, τὸ Ἰράκ, τὸ Ἰράν, τὸ Πακιστάν, τὴν Αἴγυπτο, τὴ Λιβύη, τὴ Νιγηρία, τὴ Σομαλία, τὴν Τανζανία. Δεκάδες σημεῖα φλέγονται καὶ ἡ φωτιά σκορπᾷ ἀνεξέλεγκτα κραυγές ἀπόγνωσης καὶ ὀδύνης. Εἴμαστε, ἐν τέλει, ἀνήμεροι νὰ σταματήσουμε ὅσα ἐξελίσσονται καθημερινὰ καὶ προσβάλλουν τὸν ἀνθρώπινο πολιτισμὸ; Ἡ φωνὴ ὄλων ὅσοι ἀντιδρῶν χάνεται μέσα στό θόρυβο τῶν πολεμικῶν ριπῶν, πού κοστίζουν καθημερινὰ ἑκατοντάδες ἀνθρώπινες ζωές.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπηύθυνε στό παρελθόν ἔκκλησι πρὸς τὴ διεθνή κοινότητα νὰ συνδράμη στήν τάχιστη παύση τῆς αἰματοχυσίας στὴ Συρία καὶ στοὺς ὑπόλοιπους χώρους τῆς ἱστορικῆς παρουσίας τῶν χριστιανῶν.

Ἐχομε ὅλοι μας χρέος ἐναντι τῆς Ἱστορίας, διότι 1700 ἔτη μετὰ τὴν ἔκδοση τοῦ Διατάγματος τῶν Μεδιολάνων ἀνθρώποι ἐξακολουθοῦν νὰ διώκονται γὰ τὴν πίστη καὶ τὴ θρησκευτικὴ τους συνείδηση. Ἐνώπιόν μας ἐκτυλίσσονται τραγωδίες βαθύτατες, τῶν ὁποῖαν ἀκόμη δέν γνωρίζουμε τὴν ὀλέθρια κατάληξη.

Σ' ὅλους μας ἀναλογεῖ μερίδιο εὐθύνης:

- Στούς δυνατοὺς τοῦ κόσμου, πού ἐπέτρεψαν νὰ ἀνάψη ἡ φωτιά καὶ ἀνέχονται νὰ μαίνεται ἀκόμη.

- Στούς ἡγέτες, πού ἐκφράζουν τὴ συμπάθειά τους καὶ τὴ θλίψη τους, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχουν συμβάλει σέ κάποιο οὐσιαστικὸ ἀποτέλεσμα πρὸς ἐκτόνωση τῆς κατάστασης.

- Στούς ποιμένες, ἀνεξαρτήτως θρησκείας, πού δέν ἀφύπνισαν νωρίτερα τοὺς πιστοὺς καὶ δέν ἐξήγησαν, ὅτι ἡ πίστη εἶναι μέσο ἀγάπης γιὰ τὸν ἀδελφὸ καὶ ὄχι ὄπλο, πού στρέφεται ἐναντίον του.

Δέν κάνουμε πλέον ἔκκληση νὰ σταματήσῃ ἡ σφαγή. Δέν ζητοῦμε πιά ἀπεγνωσμένα νὰ ἐπέλθῃ ἡ εἰρήνη στὴ Μέση Ἀνατολὴ καὶ ὅπου ἄλλοῦ ὑπάρχουν ἀνάλογες ἐστίες πολέμου καὶ βιαιοτήτων. Καλοῦμε ὅλους νὰ κοιτάξουν ἐπίμονα τίς εἰκόνες, πού στέλνουν καθημερινὰ τὰ μέσα ἐνημέρωσης καὶ οἱ πολεμικοὶ ἀνταποκριτές. Ἰδιαιτέρα δέ ὅσους ἔχουν στά χέρια τους τὴ δύναμη νὰ σταματήσουν τὴν ἀνείπωτη τραγωδία.

Δέν ἔχομε καμμία ἀμφιβολία, πῶς, ἐάν ἔβλεπαν καθημερινὰ αὐτές τίς εἰκόνες, θὰ ἔκαναν ὅ,τι εἶναι δυνατόν γιὰ νὰ σφραγίσουν ὀριστικά αὐτές τίς πύλες τοῦ ἄδου, πού ἀνοῖξαν τοὺς τελευταίους μῆνες. Ἄν ἔβλεπαν αὐτές τίς εἰκόνες, θὰ λάμβαναν κάθε μέτρο πού ἀπαιτεῖται, γιὰ νὰ προασπίσουν τίς χιλιάδες ἀνθρώπινες ζωές πού χάνονται. Τό ποτάμι τοῦ θανάτου φουσκώνει, ἐξαπλώνεται καὶ σύντομα θὰ συμπαρασύρει τὰ πάντα. Γιατί ἐπιμένετε νὰ τὸ ἀγνοεῖτε;

Ἐξοικειωθήκαμε μέ τό καθημερινὸ ἄκουσμα τοῦ στυγεροῦ θανάτου νηπίων καὶ μικρῶν παιδιῶν.

- Μέ τοὺς ἀποκεφαλισμούς, πού γίνονται δημόσιο θέαμα μέσῳ τοῦ διαδικτύου.

- Μέ τοὺς βιασμούς ἀθῶων γυναικῶν καὶ μητέρων.

- Μέ τοὺς δημόσιους ἀπαγχονισμούς πρὸς παραδειγματισμὸ.

- Μέ τὴν ἰσοπέδωση ὀλόκληρων χωριῶν καὶ τὴν καταστροφή, πού μεταφέ-

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Πομποί - Δέκτες

Ησχέσις μας μέ τό Χριστό ξεκινᾶ ἀπό τήν ὑποδοχή τοῦ λόγου. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει πομπούς καί δέκτες. Πομποί εἶναι οἱ κήρυκες, οἱ διδάσκαλοι τοῦ εὐαγγελίου. Δέκτες οἱ ἀκροατές. Δέν εἶναι ἀπόλυτη βέβαια ἡ διάκρισις αὐτή. Διότι ὁ πομπός λειτουργεῖ καί ὡς δέκτης.

Ὁ κήρυκας γίνεται πρῶτα δέκτης

ρου ἀμαχο πληθυσμό πού ἀναζητεῖ ἐναγωνίως περιοχή, ὅπου μπορεῖ νά νιώσει ἀσφαλῆς.

«Θεάματα» ἀπεχθῆ, πού ἄλλοτε συγκλονίζαν καί σήμερα προκαλοῦν ἀπλῶς στιγμιαία συμπάθεια γιά τά θύματα.

Ἡ ἀξία τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς εἶναι ἀνυπέβλητη καί χρέος μας εἶναι νά τήν προστατέψουμε μέ κάθε τρόπο. Μήν ἀφήνετε τή βία καί τήν ὁσμῆ τοῦ θανάτου νά ποτίσῃ κάθε γωνιά τοῦ πλανήτη.

Μήν ἐπιτρέπετε νά γίνουν τά ἀθῶα παιδιά, οἱ γυναῖκες καί οἱ νέοι, πού δέν ἐπέλεξαν νά συμμετάσχουν σέ πόλεμο, ἀπλή στατιστική. Σέ κάθε «ἀπλό» ἀριθμό ἀμάχων ἀντιστοιχοῦν τεράστιες οἰκογενειακές τραγωδίες. Ἀναλογισθεῖτέ το καί πράξτε ὅπως ὀφείλετε. Ἐπί τέλους ἀρκετά!

«Λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν» (Α' Κορ. 4,12-13).

Ἀπευθύνουμε ἐκκληση πρὸς τόν ἱερό κλῆρο καί τόν πιστό λαό, νά ἐνώσουν μεθ' ἡμῶν τή φωνή τους σέ ἱερές δεήσεις καί ἀγρυπνίες, ἱκετευτικές πρὸς τόν φιλόανθρωπο Θεό ὑπέρ τῶν ἀθῶων θυμάτων, καί εὐχόμεθα, ὁ πανοικτίρμων Θεός νά διαφυλάξει ἀλωβήτους καί ἀτρώτους τοὺς δοκιμαζομένους ἀδελφούς μας ἀνά τόν κόσμο.

26 Αὐγ. 2014

τοῦ λόγου, τοῦ θείου φωτισμοῦ, τῆς εἰδικῆς κλήσεως, τῆς πατερικῆς σοφίας. Καί ὕστερα μετά φόβου καί τρόμου ἐμφανίζεται ὡς πομπός, ὡς ἀναμεταδότης τῶν οὐρανίων μυστηρίων καί μηνυμάτων.

Καί οἱ δέκτες, οἱ ἀκροατές, μέ τή σειρά τους γίνονται καί αὐτοί μικροί, ἀνεπίσημοι πομποί τῶν ὧσων ἀκουσαν. «Ἄ ἤκουσας, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοί ἔσονται καί ἐτέρους διδάξαι» (Β' Τιμ. β' 2).

Δύσκολο τό ἔργο τοῦ λόγου σήμερα.

- Δύσκολο, διότι οἱ συνάξεις τοῦ λόγου τείνουν νά ἐπικαλυφθοῦν ἀπό ἄλλες πράξεις καί ...εἰσπράξεις!

- Δύσκολο, διότι ἡ γλώσσα τῆς ἐποχῆς μας δέν ἐκφράζει, ὅπως ἐπιβάλλεται, τήν Ἀλήθεια.

- Δύσκολο, διότι πολλά παράσιτα παρεμβάλλει ὁ Σατανᾶς. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀδυνατίζεται σήμερα:

- Ἀπό τή ζωή τοῦ κήρυκος καί τῶν ἀκροατῶν, ὅταν αὐτή δέν εἶναι συνέπεια καί συνέχεια τοῦ λόγου.

- Ἀπό τή ραθυμία τοῦ ὁμιλοῦντος, ὅταν δέν κοπιᾶζῃ νά βρίσκῃ πάντοτε τήν κατάλληλη λέξι, τήν κατάλληλη εἰκόνα, ἀλλά καί τόν κατάλληλο τρόπο σερβιρίσματος τοῦ λόγου, ὥστε ν' ἀνοιξῇ τήν ὄρεξι τῶν ἀκροατῶν.

- Ἀπό τόν ποικίλο «αἰρετικό» λόγο, πού προκαλεῖ σύγχυσι στίς ψυχές.

- Καί ἀπ' τοὺς «γραῶδεις μύθους» (Α' Τιμ. δ' 7), γιά τοὺς ὁποίους μιλάει ὁ ἀπόστ. Παῦλος καί πού δυστυχῶς σ' αὐτούς ἀρέσκονται πολλοί. Ἐπαναπαύονται σέ θρησκευτικά φτωχά πραγματικά, κάποτε καί σέ παραμυθᾶκια.

Βαρύ τό ἔργο, ν' ἀποσπαστοῦν οἱ ἀκροατές ἀπό τά πεζά καί ἄχρηστα, ἔστω κι ἂν καλοῦνται θρησκευτικά πράγμα-

τα, και νά οδηγηθοῦν στό λόγο ἐκεῖνο, πού μεγάφωνο ἔχει τό Σταυρό και ἡ- χεῖο τήν Ἀνάστασι!

Παρ' ὅλα αὐτά ὁ λόγος τῆς Ἐκκλη- σίας ἀκούγεται και σήμερα. Πιθανόν οἱ πομποὶ νά μὴν εἶναι πάντοτε οἱ κατάλ- ληλοι και οἱ δέκτες νά μὴν εἶναι πάντοτε ἀνοικτοὶ και πρόθυμοι. Ἄλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐνεργεῖ. *Εὐλογητός ὁ Θεός!*

Ρατσιστική ἐγκληματική βία

Πολὺς λόγος γιά τό «νέο» ἀντιρατσι- στικό νομοσχέδιο. Ἐρχεται και φεύ- γει. Ἐτοιμάζεται, ἀλλά συνεχῶς τροπο- ποιεῖται. Ἐξαγγέλλεται, ἀλλά μόλις ξε- μυτίζει γιά τή Βουλή, ξεσηκώνει ἀντι- δράσεις. Κατατίθεται, μά σέ λίγο ἀποσύ- ρεται. Ἡ κυβερνητική πλειοψηφία φαί- νεται νά μὴν τό θέλῃ· τό θεωρεῖ ἀποπαιδι- τής. Ἀλλά πιέζεται ἀπό τόν μειοψηφικό της συνέταιρο και ἀπό ξενόφερτο ἀφεντι- κό, και *ἀναγκάζεται* νά τό υἰοθετῇ!

Και τελικά ψηφίστηκε ἀπό τή Βουλή στίς 2 Σεπτεμβρίου 2014.

- Ὑπῆρχε ὄντως **κενό νόμου** στό θέμα τοῦ ρατσισμού, δηλαδή τῆς καταπατή- σεως ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων (αὐτό κατ' οὐσίαν σημαίνει «ρατσισμός»);

Σύμφωνα μέ νομικούς, δέν ὑπάρχει κενό. Ὁ ἰσχύων ἀντιρατσιστικός νόμος 927/1979, ὅπως τροποποιήθηκε τό 2001, καλύπτει τό θέμα τοῦ ρατσισμού, ὅπως οἱ κοσμικοὶ τόν νοοῦν.

- Πρός τί λοιπόν, ὁ νέος νόμος;

- Μήπως, ὅπως καταγγέλλουν εὐθαρ- σεῖς Μητροπολίτες, εἶναι τό **φίμωτρο** γιά κάθε ἀντίδρασι και γιά κάθε ζωντανό κήρυγμα τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν;

- Μήπως πρόκειται γιά **δῶρο** στοὺς πιό βρωμεροὺς διεστραμμένους, δηλα- δή, στοὺς **ὁμοφυλοφίλους**; Μέ τό νέο ἀν- τιρατσιστικό θά ἀπαγορευεῖται στό ἐξῆς νά στιγματίζονται οἱ ἀνωμαλίες τους και θά χορηγοῦνται και στοὺς “*τοιού- τους*” ὅσα οἰκογενειακά δικαιώματα ἔ- χουν και οἱ φυσιολογικοὶ πολῖτες!

Κάτω ἀπό τήν ὀμπρέλλα τοῦ νόμου αὐ- τοῦ θά... ζευγαρώνονται ὁμοφυλόφιλοι ἢ

λεσβίες, θά τελοῦν «γάμους» (σύμφωνα συμβίωσης), θά υἰοθετοῦνται παιδιὰ ἀ- πό ἀνώμαλα ζευγάρια! Δηλαδή, σύσσω- μη ἡ Βουλή θα βραβεύη τίς ἀρρωστη- μένες ἀπαιτήσεις **ἐκφύλων!**

- Μήπως πρόκειται γιά διαγραφή τῆς **Ἱστορίας**; Οἱ ἀναφορές σέ γενοκτονίες, ὅπως Ποντίων, Μικρασιατῶν, Ἀρμενίων, Ἀσσυρίων, ὑπάρχει κίνδυνος ν' ἀποτε- λοῦν ρατσισμό και νά διώκονται!

- Μήπως τελικά, ὅπως ὑπογραμμί- ζουν νομομαθεῖς, πρόκειται γιά ποινικο- ποίησι τῆς διαφορετικῆς ἀπόψεως;

- Ἡ «*διαφορετικότητα*», ἀκόμα και ὡς ὁμοφυλοφιλική διαστροφή και ἀνατρο- πῆ τῆς φυσικότητας, θά εἶναι... νόμος!

- Ἡ διαφορετικὴ ἄποψις κατὰ σκληρῶν και ἀπαίσιων ὁμοφυλοφίλων, θά εἶναι... παράβασις νόμου! Ἐδῶ ἔχουμε **διαστρο- φή** τῆς ἐννοίας τοῦ **ρατσισμού**:

- Ἡ **διαστροφή** δέν θά ἐπικρίνεται! Κάτι τέτοιο θά εἶναι ρατσισμός!

- Ἡ **βλασφημία** τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ θά ἐπιτρέπεται! Κάτι τέτοιο θά εἶναι ἐ- λευθερία τῆς ἐκφρασεως!!! Πρόκειται γιά διαστροφικό παραλογισμό.

- Ἄλλ' ἐμεῖς, ὅσοι πιστοὶ χριστιανοί, πιστεύουμε στό **δικαίωμα τῆς ζωῆς**, ὅτι ἀπό τήν ἀρχή της (ἀπό τή σύλληψι τοῦ ἐμβρύου), μέχρι τό ἐπίγειο τέλος της, μέ- χρι τό θάνατο, εἶναι ἱερό, ὑπό οἰανδήπο- τε μορφή και συνθήκη.

Και ρωτᾶμε ὅλους, πολιτικούς και μὴ, λαϊκοὺς και κληρικοὺς, και τοὺς ἐπισκό- πους και τοὺς πρεσβυτέρους και τήν Ἱε- ρὰ Σύνοδο: Γιατί δέν ἀγωνιζόμαστε ἐναν- τίον τοῦ νόμου, πού ἐπιτρέπει τό **σφαγια- σμό** τῶν παιδιῶν (τῶν ἐμβρύων);

Ὁ νόμος ὑπὲρ τῶν **ἐκτρώσεων** εἶναι ὁ πιό βάρβαρος, ὁ πιό δολοφονικός, ὁ πιό στραγγαλιστικός, ὁ πιό βίαιος, ὁ **πιό ρα- τ्सιστικός**. Σέ ἄλλα παιδιὰ δίνει τό δικαί- ωμα νά ζήσουν, και γιά ἄλλα, τά περισ- σότερα, ἀκονίζει τά μαχαίρια τῶν για- τρῶν νά τά σφάζουν!!! **Γιατί;**

- Νά ἀπαιτήσουμε ἐδῶ και τώρα τήν κατάργησι τῆς ρατσιστικῆς ἐγκλημα- τικῆς βίας, πού λέγεται ἐκτρωσις.

- Νά φωνάξουμε: «Ὁ **βούρκος** δέν ἔχει

δικαίωμα. Τά **λουλούδια** (τά βρέφη) έχουν δικαίωμα!

Ἐκκλησία... μοντέλα καὶ φανφάρες

(ἀναδημοσίευσις)

Ἦ φιερώω κάποιο χρόνο καὶ «μπαίνω» στὶς ἐκκλησιαστικές εἰδησεογραφικές διαδικτυακές διευθύνσεις. Εἶναι ὄντως μία πρωτότυπη καὶ μοντέρνα ἐνημέρωση. Μαθαίνω πολλά καὶ πληροφοροῦμαι, τί συμβαίνει στό χώρο μας. Ἐκείνο, πού μέ προβληματίζει καὶ κάποιες φορές μέ σκανδαλίζει, εἶναι ὄχι οἱ εἰδήσεις —κι ἄς εἶναι μερικές ἀπό αὐτές αὐτονόητες, ἔως καὶ ἀνώφελες—, ἀλλά οἱ ἐντυπωσιακές πληθωρικές **φωτογραφίες κληρῶν** ὄλων τῶν βαθμίδων, μέ πόζες καὶ χαμόγελα, μέ ζούμ στά στομάχια μας καὶ στὶς πανάκριβες στόφες τους.

Καὶ τό πλεόν σκανδαλώδες εἶναι, ὅταν στά γεγονότα ἢ στά πανηγύρια συμμετέχουν Ἐπίσκοποι καὶ Ἱερεῖς, πού νά θέλεις νά τούς μετρήσεις δέν μπορείς!

- Βλέπεις σέ πρώτο πλάνο πάντα τούς

ὑψηλόβαθμους κληρικούς καὶ στό βάθος τῆς φωτογραφίας προσπαθεῖς νά διακρίνεις τούς... **ἐλάχιστους** πιστούς!

- Ἀναρωτιέμαι, πού βρίσκουν τόσο ἐλεύθερο χρόνο, ὥστε νά εἶναι «ὅπου γάμος καὶ χαρά» παρόντες; Καὶ τά Μητροπολιτικά τους καὶ Ἑνοριακά τους ταμεία ἔχουν τόσα ἔσοδα, ὥστε νά καλύπτουν τά ἄχρηστα καὶ **σκανδαλώδη ἔξοδα**; Μά, εἶναι εἰδηση τό πού πῆγε ἕνας Ἐπίσκοπος, ὅταν αὐτή εἶναι(;) ἡ διακονία του;

- Ἐκεῖ πού ντρέπομαι εἶναι, ὅταν σέ πολύ ἱερές στιγμές -ὅπως στά Μικρά καὶ Μεγάλα Μηνύματα ἢ στὶς χειροτονιές- δέν διακρίνω, μέσφ τῶν φωτογραφιῶν φυσικά, οὔτε ἴχνος **συγκίνησης!**

...Παρακαλῶ, ἀδελφοί, προβάλλετε τὴν εἰδηση, πού εἶναι ὄντως Εἰδηση. Καὶ ἄς περιορίσουμε τόν φωτογραφικό φακό καὶ τίς βιντεολήψεις. «*Μέτρον ἄριστον*».

(πρωτοπρ. Ἰθανάσιος Γιουσμᾶς, «Ὁρθόδοξος Τύπος», 1 Αὐγ. 2014)

Παρακμιακό φαινόμενο

(ἀναδημοσίευσις)

Μιλᾶμε γιὰ τόν τρόπο ἐκλογῆς τῶν ἐπισκόπων στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Πόσοι Ἕλληνες γνωρίζουν, ἔστω σάν πληροφορία, ὅτι στό ἐξαιρετικά ἐπίζηλο μέ κοσμικά κριτήρια (ἀνέσεων, πριγκιπικῆς αἰγλης καὶ χλιδῆς, οἰκονομικῆς ἐξασφάλισης, ἐξουσίας καὶ πλήθους ἐξαρτημένων) **ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου** ἀνέρχονται κληρικοί χωρίς τὴν παραμικρὴ κρίση, τὴν παραμικρὴ **ἀξιολόγηση**. Μόνο μέ βάση τά τυπικά τους προσόντα.

- Ὅσοι κληρικοί διαθέτουν τά τυπικά προσόντα νά γίνουν ἐπίσκοποι (ἀγαμία, πτυχίο, προϋπηρεσία) ἐγγράφονται σέ ἕναν «**κατάλογο ἐκλογίμων**». Ὁ κατάλογος περιέχει συνήθως κάποιες ἑκατοντάδες ὀνόματα.

Ὅταν συγκαλεῖται ἡ «ἱεραρχία» (τό σύνολο τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μητροπολιτῶν-περίπου ὀγδόντα) γιὰ νά ἐκλέξει ἕναν καινούργιο μητροπολίτη, οἱ ἐκλέκτορες

Ὅσοι μποροῦν, στέλνουν τά 10 εὐρώ ἐτησίως

Θά διευκολυνθῆ ἡ ἔκδοσις τοῦ περιοδικοῦ μας, ἂν οἱ φίλοι ἀναγνώστες στείλουν τὴ συνδρομὴ (10 εὐρώ) καὶ γιὰ τό ἔτος 2014.

- Στό λογαριασμό:
0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.
IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στό λογαριασμό:
123002002008865 ALPHA BANK.
IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι:
«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.

- Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: **2103212713 - 2103212107.**

Σημείωσις: Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀποστέλλουν ποσόν διὰ τῆς **ALPHA BANK** ἀπό τό ἐξωτερικό (πλήν ΗΠΑ), εἴτε γιὰ συνδρομὴ, εἴτε ὡς εἰσφορά, νά ζητοῦν ἔκδοσις τραπεζικῆς ἐπιταγῆς σέ διαταγὴ **IOANNIS VAPTISTIS** καὶ σέ εὐρώ (**EUR**) (ὄχι προσωπικῆς ἐπιταγῆς καὶ σέ ἄλλο νόμισμα ἐκτός εὐρώ).

μπαίνουν στην αίθουσα συνεδριών, γίνεται μία έθιμοτυπική “δέηση” και άμέσως αρχίζει η έκφώνηση του καταλόγου για την προσέλευση στην κάλπη.

Κάθε μητροπολίτης ρίχνει στην κάλπη ένα χαρτί, στό οποίο έχει αναγράψει τρία από τα ονόματά του καταλόγου έκλογίμων. Τά ψηφοδέλτια καταμετρώνται και από τά τρία ονόματα, πού συγκέντρωσαν τίς περισσότερες ψήφους καλούνται άμέσως οί εκλέκτορες νά ρίξουν στην κάλπη τό ένα όνομα τής προτίμησής τους.

● Δέν λειτουργεί καμία, ούτε για τούς τύπους, κριτική διαδικασία, συζήτηση, ανταλλαγή **άξιολογικών έκτιμήσεων**, κατάθεση ένστάσεων, συγκριτική αποτίμηση. Οί μητροπολίτες ψηφίζουν, χωρίς ό νόμος νά τούς υποχρεώνει (ούτε βέβαια ή συνείδησή τους) νά αιτιολογήσουν τήν ψηφο τους άπέναντι στό σώμα των πιστών, αλλά και στην κοινωνία, πού τούς μισθοδοτεί ως κρατικούς λειτουργούς.

Καμμία κρίση, καμμία άξιολόγηση είναι ή μόνη έκλογή ύψηλόβαθμου λειτουργού μέ βάση μόνο **τυπικά** προσόντα.

● Έτσι μένει άσύδοτο και άνεξέλεγκτο τό παρασκήνιο: ή συναλλαγή, οί έκβιασμοί, ή νομιμοποιημένη **άναξιοκρατία**, ή αυτόνομη ίντριγκα. Όργιάζουν προεκλογικά οί τηλεφωνικές “συνεννοήσεις”, τά παζάρματα, οί ύποσχέσεις, τά “δώρα”. Διαμορφώνονται “στρατόπεδα”, κλίκες, πλεονάζει ή συκοφαντία, ισχύει μέ ώμότητα ή άρχή “ό θάνατός σου ή ζωή μου”.

Μέσα από αυτή τή θηριομανία “παίζεται”, παράλληλα, και ή κορυφαία διεκδίκηση: ό **άρχιεπισκοπικός** θρόνος, σέ έγκαιρη μακροχρόνια προοπτική.

● Αποτέλεσμα: μητροπολιτική έκλογή κερδίζουν όσοι “κινούνται”, δηλαδή όσοι καλλιεργούν γνωριμίες, τριγυρνάνε στά συνοδικά γραφεία και στίς μητροπόλεις, ξέρουν νά “πλασάρονται”, προσφέρονται για όπαδοί σέ κλίκες.

Η δραματικότερη συνέπεια από αυτό τό **καρκινικό σύμπτωμα παρακμής** τής έλληνικής κοινωνίας είναι ή βεβαιότη-

τα, ότι άκόμη και μέσα στην έκκλησία ή ανθρώπινη ποιότητα είναι έν διωγμώ.

“Όσοι είναι ικανοί και άξιοι για έπίσκοποι, κρύβονται, πρέπει νά ψάξεις για νά τούς βρεις. Στόν άφρό πλέον ευδιάκριτοι οί φελλοί. Και οί έξαιρέσεις σπάνιες.

● Προτού φτάσει στόν θρόνο των Άθηνών ό σημερινός Άρχιεπίσκοπος διακήρυττε μέ έμφαση και έπιμονή, ότι “**τό πρώτο και μεγαλύτερο πρόβλημα στην έλλαδική έκκλησία σήμερα είναι ό τρόπος έκλογής των έπισκόπων**”. Είχε δημόσια έκτεθει, αλλά στό Έλλαδιστάν κανόνας είναι τό “**είπα-ξείπα**”.

Έφτά χρόνια τώρα, έχει φορτώσει στό έπισκοπικό σώμα μέ τίς έκλογές, πού ενορχηστρώνει τόση **μετριότητα**, πού συνδέει πιά όριστικά τό όνομά του μέ τήν κατάφωρη παρακμή.

● Μιά πτυχή του παρακμιακού φαινομένου είναι και ή άδικαιολόγητα αυτόνομη άρχιεπισκοπική **αύθαιρεσία** και άπολυταρχία στους κόλπους τής έλλαδικής έκκλησίας: Γιατί τρέμουν οί μητροπολίτες τόν εκάστοτε άρχιεπίσκοπο; Γιατί τούς επιβάλλει, άκόμα και μέ νεύματα, τί νά ψηφίσουν και τί νά καταψηφίσουν; Είναι παιδιόθεν έθιμοί στην βουκοματώδη δουλοπρέπεια; Έχουν συμφωνήσει μαζί του άμοιβαίότητα έξυπηρετήσεων; Τους “κρατάει” ή τόν “κρατάνε”, γνωρίζοντας πεπραγμένα ικανά νά έκβιάζουν ύποταγή ή συναλλαγή;

● Αντικανονικό μένος, μανία βανδάλων, **θεομοποιημένη άναξιοκρατία** στόν χώρο του “ιερού”. Τί περισσότερο νά μάς πείση για τήν παρακμή;

(καθηγητής Χρήστος Γιανναράς, «Καθημερινή Κυριακή», φ. 15-17 Αύγ. 2014)

Ό Πειραιώς Σεραφείμ για τόν μακαριστό Νικ. Σωτηρόπουλο

Ή για τήν κοίμησι του ζηλωτού θεολόγου Νικολάου Σωτηροπούλου δημοσιεύουμε στίς σελ. 150-151. Έκεί και ή έξόδιος όμιλία του π. Δανιήλ Άεράκη.

Κατωτέρω δημοσιεύουμε ανακοινωθέν, υπογραφόμενο από τον Μητροπ. Πειραιώς κ. Σεραφείμ, ο οποίος και παρέστη στην έξοδιο ακολουθία, μαζί με τους Μητροπολίτες Δρυϊνουπόλεως Άνδρέα, Άκαρναρίας Κοσμᾶ και Γόρτυνος Ίερεμία.

Τό ανακοινωθέν:

«Μετεκλήθη στην ανέσπερο Βασιλεία του Θεοῦ ὁ ἀκατάβλητος, ἀσυμβίβαστος καί ὀρηγρός ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ μεγαλόπνοος θεολόγος, ἱεραπόστολος καί ἄφθαστος γνώστης τοῦ Ἑλληνος λόγου, Νικόλαος Σωτηρόπουλος. Ὁ θεσπέσιος καί πεφωτισμένος νοῦς του, πού χαριώθηκε ἀπό τās ἀκτίστους ἐνεργείας τοῦ Παναγίου Θεοῦ, συνέγραψε ἀνυπερβλήτου δυνάμεως θεολογικάς πραγματείας, μέ κορωνίδα τό ἔργο “Ίησοῦς Γιαχβέ”, καθώς καί τούς 4 τόμους ἐρμηνείας δυσκόλων χωρίων τῆς Γραφῆς, ἐρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης καί πλήθος ἄλλων ἐξαιρέτων συγγραφῶν.

Ὡς πολυτίμητο θησαυρό εἶχε τήν παρθενία τοῦ βίου του.

Τυχάνω αὐτήκοος μάρτυς τῶν ἀποψέων, πού κατεδίκασε ὁ μεταστάς, καί καταθέτω μέ τήν ἐμπειρία τῆς ἐνασχολήσεώς μου στήν ἐκκλησιαστική δικαιοσύνη, ὅτι ἡ δίωξη αὐτοῦ καί καταδίκη ἦτο ἱεροκα-

νονικῶς, ἀλλά καί οὐσιωδῶς ἐνώπιον τοῦ Παναγίου Θεοῦ **ἀνεπέριστος**. Διότι ὁ διωχθεῖς διά τοῦ λόγου του καί τῆς μαρτυρίας του ἀπέτρεψε τή διασπορά κακοδόξων ἀπόψεων διά τό ὑπερύμνητο Πρόσωπο τοῦ ἐνσαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου.

Ἐπιπροσθέτως ἡ πρόσαιψη στό Νικόλαο Σωτηρόπουλου τοῦ κανονικοῦ ἐγκλήματος τῆς εἰσπηδησεως ἤτο παντελῶς ἀνυπόστατος, διότι δέν εἶχε οὐδεμία κανονική θεμελίωση, ἐφ’ ὅσον τό κανονικό αὐτό ἀδίκημα διαπράττεται μόνον ὑπό φορέων τοῦ ἐπισκοπικοῦ λειτουργήματος (ιδ’ Ἁγ. Ἀποστόλων, ἐ’ Α’ Οἰκουμ. Συνόδου, ἐ’ Δ’ Οἰκουμ. Συνόδου, ιστ’ Ἀντιοχείας). Συνεπῶς διχα κανονικῆς προβλέψεως δέν ὑφίστατο ἡ δυνατότης ποσάψεως ἐνός τέτοιου ἀδικήματος εἰς λαϊκό».

Σφάγια ἱερά γιά τήν πίστι τοῦ Χριστοῦ

ἹΚαράκος εἶναι μιά πόλις κοντά στή Μουσοῦλη, πού οἱ περισσότεροι κάτοικοί της εἶναι χριστιανοί. Δέχτηκαν τήν ἐπίθεσι τῶν «**τζιχαντιστῶν**», τῶν φανατικῶν μουσουλμάνων, πού ἡ ὀργάνωσις τους ISIS, ἔχει διώξει τούς πιστούς ἀπό τίς χριστιανικές κοινότητες τῆς Ἀνατολ. Συρίας, ὅπου δροῦσαν προτοῦ ξαπλωθοῦν στό κεντρικό καί βόρειο Ἰράκ.

- Οἱ τζιχαντιστές πυρπολοῦν μοναστήρια καί ναούς, βασανίζουν τούς χριστιανούς, διαπομπεύουν δημόσια, ἀκόμα καί ἀποκεφαλίζουν. **Διῶκτες τοῦ Χριστιανισμοῦ**, ἐφάμιλλοι τοῦ Νέρωνα, τοῦ Διοκλητηανοῦ καί θηρίων τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως, μέ χειρότερο τόν Στάλιν.
- Τό χριστιανικό αἷμα χύνεται ποτάμι στό Ἰράκ. Γιά νά ξέρον τά φανατι-

Στίς 2 Σεπτεμβρίου ἐκηδεύθη ἀπό τόν ἱ. Ναό Μεταμορφώσεως Σουρμένων ὁ καλός μας φίλος καί συνεργός, ὁ σεβάσμιος ἀδελφός ἐν Κυρίῳ Εὐάγγελος Ἀναστασιάδης.

Λόγω ἐλλείψεως χώρου, στό τεῦχος τοῦ Νοεμβρίου, σὺν Θεῷ, θά δημοσιεύσουμε τά ὅσα εἶπε γιά τόν μεταστάντα ὁ π. Δανιήλ Ἀεράκης.

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: **δολ. 25.**

Καναδά καί Αὐστραλίας: **δολᾶρια 30.**

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

σμένα τους πιόνια, ποιά σπίτια είναι χριστιανικά, μπογιάτισαν τίς έξωπορτες μέ τό γράμμα Ν (nastani), ἔτσι λέγονται στά ἸΑραβικά οἱ χριστιανοί.

Καί οἱ χριστιανοί:

Ἔχουν παραδώσει τόν ἑαυτό τους στό Χριστό, ξέροντας, ὅτι ὁ λόγος Του πάντοτε ἰσχύει: «Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν, καί ἡμᾶς διώξουσιν» (Ἰωάν. ιε' 20). Ἐγραψαν ὅλοι στά σπίτια τους: «**Εἴμαστε ὅλοι χριστιανοί!**»

• Οἱ χριστιανοί διώκονται. 35.000 κάτοικοι γύρω ἀπό τή Μουσούλη πῆραν τό δρόμο τῆς προσφυγιάς. Δημοσιεύτηκε, ὅτι ἐπεχείρησαν μόνο ἕναν **Ἐσταυρωμένο** ἀπό μιᾶ ἐκκλησία νά πάρουν μαζί τους στό δρόμο τοῦ διωγμοῦ.

• Δυναμώνονται μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ, ἰδίως ὅταν τούς εἰδοποιῦν οἱ ἀπηνεῖς διώκτες: «**Δέν ἔχετε πιά χωρο ἐδῶ καί πρέπει νά φύγετε ἀμέσως.**»

• Παρακαλοῦν τόν Κύριο νά τούς ἐνισχύη, ἴδως ὅταν πλησιάζη νά τελειώσῃ τό τελεσίγραφο τῶν ἐχθρῶν: «**Ἄν δέν συμμορφωθῆτε, νά φύγετε ἀμέσως, τότε δέν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο παρά τό σπαθί.**»

• Ἐγκαταλείπουν πατρίδες, πού εἶναι πανάρχαιες **κητίδες Χριστιανισμοῦ**, ἀπαντώντας μέ ὑπομονή καί καρτερία στίς κτηνωδίες τῶν τζιχαντιστῶν.

• Προτιμοῦν νά πεθάνουν, παρά νά πέσουν στήν παγίδα: «**Ἡ ἀρνεῖστε τόν Χριστό ἢ θά πεθάνετε.**»

Πότε ἐμεῖς βρεθήκαμε σέ τέτοια διλήμματα; Καλοπερασάκηδες χριστιανοί, ἀρνούμαστε μέ τήν ἀσέβειά μας καί τήν ἀσέλγειά μας τόν Χριστό. Καί μένουμε καί ἀσυγκίνητοι μπροστά στό φαινόμενο τῶν **νέων μαρτύρων**.

• Οἱ χριστιανοί τοῦ Ἰράκ καί ἄλλων περιοχῶν ζοῦν κάθε μέρα μέ τό **«ἀπόκριμα τοῦ θανάτου»**. Συγκινητικός ὁ ἠρωισμός τῶν χριστιανῶν γυναικῶν. Προτιμοῦν θάνατο παρά ἀτίμωσι. Στίς 4 Σεπτεμβρίου οἱ τζιχαντιστές ἔκοψαν τό κεφάλι 3 μοναζουσῶν στό Καμερούν!

Σέ ἄλλη σελίδα τοῦ παρόντος τεύχους (154) δημοσιεύουμε ἐκκλησι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

• Ἄς γίνουν οἱ νέοι αὐτοί μάρτυρες τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀφορμή νά ξαναβαπτιστοῦμε στό **πνεῦμα τῶν μαρτύρων**. Τά ωραιότερα **«λείψανά»** τους, δηλαδή, κατάλοιπα, ἢ συνέχειά τους, εἶναι οἱ νέοι μάρτυρες. Αἷμα μαρτύρων ποτίζει καί θά ποτίζῃ τό δέντρο τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ποτέ δέν θά μαραθῇ. Θά μεταφυτεῦται, ἀλλά πάντα θά φουντώνῃ.

Εὐλογητός ὁ Θεός!

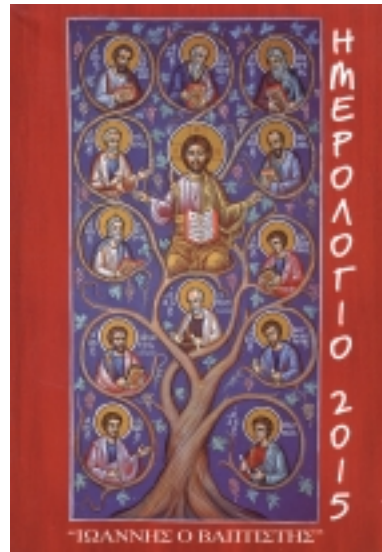
Ἡμερολόγιο 2015

Κυκλοφορεῖ τό ἡμερολόγιο τοῦ Συλλόγου μας γιά τό ἔτος 2015.

Ἀφιερωμένο

στούς Ἀποστόλους,

«τούς δώδεκα Χριστοῦ φίλους»,
τούς στύλους τῆς Ἐκκλησίας.



• Πῶς δώδεκα ἀγράμματοι νίκησαν σοφούς καί φιλοσόφους;

• Πῶς ἀγράμματοι ἔγιναν πάνσοφοι;

• Πῶς ἀδύνατοι ἔγιναν δυνατοί;

• **Πῶς;**

Ἄποστολοι! Τό μεγαλύτερο θαῦμα.

Τό Ἡμερολόγιο τιμᾶται 1 εὐρώ.

Γιά περισσότερα (πάνω ἀπό 20) γίνεται ἀνάλογη ἔκπτωσης.

Τηλέφ.: 2103212713 - 2109765440.